

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 2003/98/ES

ze dne 17. listopadu 2003

o opakovaném použití informací veřejného sektoru

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na článek 95 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise¹,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru²,

s ohledem na stanovisko Výboru regionů³,

v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy⁴,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Smlouva stanoví vytvoření vnitřního trhu a systému zajišťujícího, aby na vnitřním trhu nebyla narušována hospodářská soutěž. Harmonizace pravidel a postupů členských států při využívání informací veřejného sektoru přispívá k dosažení těchto cílů;
- (2) vývoj směrem k informační a znalostní společnosti ovlivňuje život všech občanů Společenství mimo jiné tím, že jim umožňuje nové způsoby přístupu k poznatkům a jejich získávání;
- (3) digitální obsah hraje v tomto vývoji významnou roli. Tvorba těchto obsahů v posledních letech ovlivnila a nadále ovlivňuje rychlé vytváření pracovních míst. Většina těchto pracovních míst je vytvářena v malých rozvíjejících se společnostech;
- (4) veřejný sektor shromažďuje, vytváří, reprodukuje a šíří široké spektrum informací z mnoha oblastí, např. sociální, hospodářské, zeměpisné, meteorologické, turistické informace, informace o podnikání, patentech a vzdělávání;

¹ Úř. věst. č. C 227 E, 24. 9. 2002, s. 382.

² Úř. věst. č. C 85, 8. 4. 2003, s. 25.

³ Úř. věst. č. C 73, 26. 3. 2003, s. 38.

⁴ Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 12. února 2003 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku), společný postoj Rady ze dne 26. května 2003 (Úř. věst. č. C 159 E, 8. 7. 2003, s. 1) a postoj Evropského parlamentu ze dne 25. září 2003 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku). Rozhodnutí Rady ze dne 27. října 2003.

- (5) jedním ze základních cílů vytváření vnitřního trhu je vytvoření podmínek, které přispívají k rozvoji služeb v celém Společenství. Informace veřejného sektoru jsou důležitým výchozím materiálem produktů a služeb digitálního obsahu a s rozvojem bezdrátových služeb obsahu se stanou ještě důležitějším zdrojem obsahu. V této souvislosti bude rovněž důležité široké zeměpisné pokrytí překračující hranice států. Rozšířené možnosti opakovaného použití informací veřejného sektoru by měly mimo jiné umožnit evropským společnostem využívat jejich potenciálu a přispívat k hospodářskému růstu a vytváření pracovních míst;
- (6) v pravidlech a postupech členských států týkajících se využívání zdrojů informací veřejného sektoru existují značné rozdíly, které vytvářejí překážky pro plné využití hospodářského potenciálu tohoto základního zdroje dokumentů. Tradiční postupy subjektů veřejného sektoru při využívání informací veřejného sektoru se vyvinuly velmi rozdílně. Tato skutečnost by měla být náležitě zohledněna. Je tedy třeba provést minimální harmonizaci vnitrostátních pravidel a postupů pro opakované použití dokumentů veřejného sektoru v těch případech, kdy rozdíly ve vnitrostátních předpisech a postupech nebo nejasnosti brání hladkému fungování vnitřního trhu a řádnému rozvoji informační společnosti ve Společenství;
- (7) bez minimální harmonizace na úrovni Společenství by navíc zákonodárná opatření na vnitrostátní úrovni, která již byla v mnohých členských státech zahájena v reakci na technologické výzvy, mohla vést k ještě významnějším rozdílům. Dopad těchto zákonodárných rozdílů a nejistot bude ještě významnější s dalším rozvojem informační společnosti, která již značně rozšířila využívání informací překračující hranice států;
- (8) je třeba vytvořit obecný rámec podmínek opakovaného použití dokumentů veřejného sektoru, aby byly zajištěny spravedlivé, přiměřené a nediskriminační podmínky opakovaného použití takových informací. Subjekty veřejného sektoru shromažďují, vytvářejí, reprodukují a šíří dokumenty při plnění svých veřejných úkolů. Využívání těchto dokumentů k jiným účelům znamená opakované použití. Opatření členských států mohou překračovat rámec minimálních standardů stanovených touto směrnicí, aby umožnila širší opakované použití;
- (9) tato směrnice neobsahuje závazek umožnit opakované použití dokumentů. Rozhodnutí o povolení opakovaného použití závisí na členských státech nebo příslušném subjektu veřejného sektoru. Tato směrnice by se měla používat pro dokumenty, které jsou zpřístupněny k opakovanému použití, jestliže subjekty veřejného sektoru poskytují licence na informace, prodávají, šíří, vyměňují nebo poskytují informace. Aby nedocházelo ke kříženému subvencování, mělo by opakované použití zahrnovat další používání dokumentů v rámci téže organizace při činnostech překračujících rámec jejích veřejných úkolů. Činnosti překračující rámec veřejných úkolů obvykle zahrnují poskytování dokumentů, které se vytvářejí a zpoplatňují výhradně na komerčním základě a při hospodářské soutěži s ostatními účastníky na trhu. Definice „dokumentu“ se nevztahuje na počítačové programy. Směrnice se opírá o platné režimy přístupu v členských státech a nemění vnitrostátní předpisy o přístupu k dokumentům. Nepoužije se v případech, ve kterých občané nebo společnosti

mohou v rámci příslušného režimu přístupu získávat dokumenty pouze tehdy, když mohou prokázat zvláštní zájem. Na úrovni Společenství přiznávají články 41 (právo na řádnou správu) a 42 Charty základních práv Evropské unie všem občanům Unie a všem fyzickým nebo právnickým osobám, které mají bydliště nebo sídlo v členském státě, právo na přístup k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise. Subjekty veřejného sektoru by měly být podporovány, aby poskytovaly k opakovanému použití všechny dokumenty, které mají v držení. Subjekty veřejného sektoru by měly prosazovat a podporovat opakované použití dokumentů, včetně úředních textů zákonodárné a správní povahy, v případech, kdy mají tyto subjekty právo schválit jejich opakované použití;

- (10) definice „subjektu veřejného sektoru“ a „veřejnoprávního subjektu“ vycházejí ze směrnic pro zadávání veřejných zakázek (92/50/EHS⁵, 93/36/EHS⁶, 93/37/EHS⁷ a 98/4/ES⁸). Tyto definice se nevztahují na veřejné podniky;
- (11) tato směrnice stanoví obecnou definici pojmu „dokument“ v souladu s vývojem informační společnosti. Vztahuje se na veškeré záznamy jednání, skutečností nebo informací – a všechny soubory takových jednání, skutečností nebo informací – bez ohledu na formu nosiče (psaný či tištěný na papíře či uložený v elektronické formě nebo jako zvuková, vizuální nebo audiovizuální nahrávka), které mají subjekty veřejného sektoru v držení. Dokument v držení subjektu veřejného sektoru je dokument, u něhož má subjekt veřejného sektoru právo povolit opakované použití;
- (12) lhůta pro zodpovězení žádostí o opakované použití by měla být přiměřená a měla by odpovídat příslušné lhůtě pro žádosti o přístup k dokumentům podle dotyčných režimů přístupu. Přiměřené lhůty v celé Unii podníti tvorbu nových souhrnných informačních produktů a služeb na celoevropské úrovni. Po schválení žádosti o opakované použití by měly subjekty veřejného sektoru dokumenty poskytnout ve lhůtě, která umožňuje plné využití jejich hospodářského potenciálu. To je zvláště důležité u dynamických obsahů (např. dopravních údajů), jejichž hospodářská hodnota závisí na okamžité dostupnosti informací a pravidelných aktualizacích. Při použití licence může být časová dostupnost dokumentů součástí licenčních podmínek;
- (13) možnosti opakovaného použití mohou být zlepšeny omezením potřeby převádění papírových dokumentů do elektronické formy nebo zpracovávání elektronických souborů, aby byly navzájem slučitelné. Proto by měly subjekty veřejného sektoru poskytovat dokumenty ve všech již existujících formátech nebo jazycích, v elektronické formě, pokud je to možné a vhodné. Subjekty veřejného sektoru by měly žádosti o výtahy z existujících dokumentů posuzovat příznivě, představuje-li schválení takové žádosti pouze jednoduchou operací. Subjekty veřejného sektoru by však neměly být povinny poskytovat výtahy z dokumentů, pokud to představuje nepřiměřené úsilí. Pro

⁵ Úř. věst. č. L 209, 24. 7. 1992, s. 1. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí Komise 2001/78/ES (Úř. věst. č. L 285, 29. 10. 2001, s. 1).

⁶ Úř. věst. č. L 199, 9. 8. 1993, s. 1. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí Komise 2001/78/ES.

⁷ Úř. věst. č. L 199, 9. 8. 1993, s. 54. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí Komise 2001/78/ES.

⁸ Úř. věst. č. 101, 1. 4. 1998, s. 1.

zjednodušení opakovaného použití by měly subjekty veřejného sektoru poskytovat své vlastní dokumenty ve formátu, který nezávisí na použití zvláštního programového vybavení, pokud je to možné a vhodné. Subjekty veřejného sektoru by měly zohlednit možnosti opakovaného použití dokumentů zdravotně postiženými osobami a pro zdravotně postižené osoby, pokud je to možné a vhodné;

- (14) při vybírání poplatků by celkový příjem neměl přesahovat celkové náklady na shromažďování, vytváření, reprodukci a šíření dokumentů, případně se započítáním přiměřeného zisku s příslušným ohledem na požadavky samofinancování dotyčného subjektu veřejného sektoru. Vytváření zahrnuje vypracování a sestavování, rozšiřování může rovněž zahrnovat uživatelskou podporu. Náhrady nákladů, včetně přiměřeného zisku, odpovídající platným účetním zásadám a příslušné metodě stanovení nákladů dotyčného subjektu veřejného sektoru představují horní hranici poplatků, protože je třeba vyloučit nadměrně vysoké ceny. Horní hranice poplatků je stanovena touto směrnicí, aniž je dotčeno právo členských států nebo subjektů veřejného sektoru vybírat nižší nebo vůbec žádné poplatky, a členské státy by měly podporovat subjekty veřejného sektoru, aby dokumenty poskytovaly za poplatky, které nepřesahují mezní náklady na reprodukci a šíření dokumentů;
- (15) předpokladem rozvoje informačního trhu v celém Společenství je zajištění toho, aby podmínky opakovaného použití dokumentů veřejného sektoru byly jasné a veřejně dostupné. Proto by měly být všechny platné podmínky opakovaného použití dokumentů objasněny potenciálním dalším uživatelům. Členské státy by měly prosazovat vytváření seznamů dostupných dokumentů, případně přístupných on-line, aby podporovaly a usnadňovaly žádosti o opakované použití. Žadatelé o opakované použití dokumentů by měli být informováni o dostupných prostředcích pro zjednání nápravy ohledně rozhodnutí nebo postupů, které se jich týkají. To je zvláště důležité pro malé a střední podniky, které nemusí být obeznámeny se způsobem komunikace se subjekty veřejného sektoru v jiných členských státech a s odpovídajícími prostředky pro zjednání nápravy;
- (16) zveřejnění všech obecně dostupných dokumentů, které má veřejný sektor v držení a které se týkají nejen politiky, ale i soudnictví a správy, je základním nástrojem rozšíření práva na informace, které je základní zásadou demokracie. Tento cíl platí pro instituce na všech úrovních, tj. na místní, národní i mezinárodní úrovni;
- (17) v některých případech se opakované použití dokumentů uskuteční, aniž by byla smluvna licence. V ostatních případech se uděluje licence s uvedením podmínek, které musí nabyvatel licence při opakovaném použití dodržovat a které se týkají otázek jako ručení, řádné použití dokumentů, záruka nezměněné reprodukce a uvedení zdroje. Poskytnou-li subjekty veřejného sektoru licenci na opakované použití dokumentů, měly by být licenční podmínky spravedlivé a průhledné. V tomto ohledu mohou hrát významnou roli rovněž standardní licence dostupné on-line. Členské státy by tedy měly prosazovat dostupnost standardních licencí;

- (18) rozhodne-li se příslušný orgán, že již nebude určité dokumenty poskytovat pro opakované použití nebo že tyto dokumenty přestane aktualizovat, měl by tato rozhodnutí při nejbližší příležitosti zveřejnit, pokud možno elektronickými prostředky;
- (19) podmínky opakovaného použití by neměly být diskriminační pro srovnatelné kategorie opakovaného použití. Toto opatření by např. nemělo bránit bezplatné výměně informací mezi subjekty veřejného sektoru při výkonu veřejných úkolů, zatímco třetí strany musí za opakované použití těchto dokumentů uhradit poplatky. Nemělo by bránit ani stanovení různých poplatků pro komerční a nekomerční opakované použití;
- (20) subjekty veřejného sektoru by při stanovení zásad opakovaného použití dokumentů měly dodržovat pravidla hospodářské soutěže, aby se pokud možno vyhnuly uzavírání výhradních dohod se soukromými partnery. Pro zajištění služeb obecného hospodářského zájmu však někdy může být výhradní právo na opakované použití zvláštních dokumentů veřejného sektoru nezbytné. Může tomu být v případě, kdy by žádný komerční vydavatel informace bez tohoto výhradního práva nezveřejňoval;
- (21) tato směrnice by měla být prováděna a uplatňována v plné shodě se zásadami ochrany osobních údajů v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů⁹;
- (22) práva duševního vlastnictví třetích stran nejsou touto směrnicí dotčena. Aby bylo zamezeno pochybnostem, vztahuje se pojem „práva duševního vlastnictví“ výhradně na autorské právo a související ochranná práva (včetně ochranných práv *sui generis*). Tato směrnice se nepoužije na dokumenty, na které se vztahují práva průmyslového vlastnictví, jako patenty, zapsané (průmyslové) vzorky a ochranné známky. Směrnice se nedotýká existence nebo vlastnictví práv duševního vlastnictví subjektů veřejného sektoru ani nijak neomezuje výkon těchto práv za hranicemi stanovenými touto směrnicí. Závazky vyplývající z této směrnice by měly platit pouze tehdy, pokud jsou slučitelné s ustanoveními mezinárodních dohod o ochraně práv duševního vlastnictví, zejména Bernské úmluvy o ochraně literárních a uměleckých děl (Bernská úmluva) a Dohody o obchodních aspektech práv k duševnímu vlastnictví (Dohoda TRIPS). Subjekty veřejného sektoru by však měly své autorské právo vykonávat způsobem, který usnadňuje opakované použití;
- (23) užívání dokumentů veřejného sektoru, které překračuje hranice států, může být významně usnadněno nástroji, které potenciálním dalším uživatelům pomáhají nalézt dokumenty dostupné pro opakované použití, a podmínkami opakovaného použití. Členské státy by tedy měly zajistit, aby byla učiněna praktická opatření, která napomohou dalším uživatelům vyhledávat dokumenty dostupné pro opakované použití. Seznamy fondů hlavních dokumentů (dokumentů, které jsou nebo by mohly být ve značném rozsahu opakovaně používány), pokud možno přístupné on-line, a internetové portály,

⁹ Úř. věst. č. L 281, 23. 11. 1995, s. 31.

které jsou propojeny s decentralizovanými seznamy fondů, jsou příkladem takových praktických opatření;

- (24) touto směrnicí není dotčena směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/29/ES ze dne 22. května 2001 o harmonizaci určitých aspektů autorského práva a práv s ním souvisejících v informační společnosti¹⁰ a směrnice Evropského parlamentu a Rady 96/9/ES ze dne 11. března 1996 o právní ochraně databází¹¹. Stanoví podmínky, za kterých mohou subjekty veřejného sektoru vykonávat svá práva duševního vlastnictví na vnitřním informačním trhu při povolování opakovaného použití dokumentů;
- (25) protože cílů navrhovaného opatření, totiž usnadnění tvorby informačních produktů a služeb na úrovni Společenství založených na dokumentech veřejného sektoru, podpory účinného využívání dokumentů veřejného sektoru, které překračuje hranice států, soukromými společnostmi pro rozvoj informačních produktů a služeb s přidanou hodnotou a omezování narušování hospodářské soutěže na trhu Společenství, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států a protože z důvodu jednoznačného rozsahu a účinků tohoto opatření v rámci Společenství tedy může být těchto cílů lépe dosaženo na úrovni Společenství, může Společenství přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity podle článku 5 Smlouvy. V souladu se zásadou proporcionality podle uvedeného článku tato směrnice nepřekročí rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů. Tato směrnice by měla dosáhnout minimální harmonizace a tak se vyhnout dalším rozdílnostem mezi členskými státy v otázce opakovaného použití dokumentů veřejného sektoru,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

KAPITOLA I

OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Předmět a oblast působnosti

1. Tato směrnice stanoví minimální soubor pravidel pro opakované použití a praktické prostředky pro usnadnění opakovaného použití stávajících dokumentů, které mají subjekty veřejného sektoru členských států v držení.
2. Tato směrnice se nepoužije na:
 - a) dokumenty, jejichž poskytnutí nepřísluší do oblasti veřejných úkolů příslušných subjektů veřejného sektoru definované zákonem nebo jinými

¹⁰ Úř. věst. č. L 167, 22. 6. 2001, s. 10.

¹¹ Úř. věst. č. L 77, 27. 3. 1996, s. 20.

závaznými předpisy v členském státě nebo při neexistenci těchto předpisů definované v souladu s obecnou správní praxí v příslušném členském státě;

- b) dokumenty, ke kterým mají třetí strany práva duševního vlastnictví;
- c) dokumenty, které nejsou přístupné podle režimů přístupu v členských státech, včetně z důvodů:
 - ochrany národní bezpečnosti (tj. bezpečnosti státu), obrany nebo veřejné bezpečnosti,
 - statistického nebo obchodního tajemství;
- d) dokumenty, které mají v držení organizace pro veřejnoprávní vysílání a jejich dceřinné společnosti a ostatní subjekty nebo jejich dceřiné společnosti k plnění služby veřejnoprávního vysílání;
- e) dokumenty, které mají v držení vzdělávací a výzkumné instituce jako školy, vysoké školy, archivy, knihovny a výzkumná zařízení, případně včetně organizací pro předávání výsledků výzkumu;
- f) dokumenty, které mají v držení kulturní instituce jako muzea, knihovny, archivy, orchestry, opery, balety a divadla.

3. Tato směrnice je založena na stávajících režimech přístupu v členských státech a její ustanovení se těchto režimů nedotýkají. Tato směrnice se nepoužije v případech, kdy musí občané nebo společnosti pro získání přístupu k dokumentům prokazovat v rámci režimu přístupu zvláštní zájem.

4. Tato směrnice ponechává nedotčenu a nijak neovlivňuje úroveň ochrany fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů podle ustanovení předpisů Společenství a vnitrostátních předpisů, a zejména nemění závazky a práva podle směrnice 95/46/ES.

5. Závazky uložené touto směrnicí platí, pouze pokud jsou slučitelné s ustanoveními mezinárodních dohod o ochraně práv duševního vlastnictví, zejména Bernské úmluvy a Dohody TRIPS.

Článek 2

Definice

Pro účely této směrnice se:

- 1. „subjektem veřejného sektoru“ rozumí státní, regionální nebo místní orgány, veřejnoprávní subjekty a sdružení vytvořená jedním nebo několika takovými orgány nebo jedním nebo několika takovými veřejnoprávními subjekty;
- 2. „veřejnoprávním subjektem“ rozumí jakýkoliv subjekt:

- a) zřízený za zvláštním účelem uspokojování potřeb veřejného zájmu, který nemá průmyslovou nebo obchodní povahu, a
 - b) který má právní subjektivitu, a
 - c) je financován převážně státem, regionálními nebo místními orgány nebo jinými veřejnoprávními subjekty nebo je těmito subjekty řízen, nebo v jeho správním, řídicím nebo dozorčím orgánu je více než polovina členů jmenována státem, regionálními nebo místními orgány nebo jinými veřejnoprávními subjekty;
3. „dokumentem“ rozumí:
- a) obsah na jakémkoli nosiči (psaný či tištěný na papíře či uložený v elektronické formě nebo jako zvuková, vizuální nebo audiovizuální nahrávka);
 - b) jakákoli část takového obsahu;
4. „opakovaným použitím“ rozumí použití dokumentů, které mají v držení subjekty veřejného sektoru, fyzickými nebo právníckými osobami pro komerční nebo nekomerční účely jiné, než je původní účel v rámci veřejného úkolu, pro který byly dokumenty vytvořeny. Výměna dokumentů mezi subjekty veřejného sektoru výhradně pro účely jejich veřejných úkolů není opakovaným použitím;
5. „osobními údaji“ rozumí údaje definované v čl. 2 písm. a) směrnice 95/46/ES.

Článek 3

Obecná zásada

Členské státy zajistí, aby v případech, ve kterých bylo povoleno opakované použití dokumentů v držení subjektů veřejného sektoru, byly tyto dokumenty opakovaně použitelné pro komerční nebo nekomerční účely v souladu s podmínkami podle kapitol III a IV. Dokumenty jsou pokud možno poskytovány v elektronické formě.

KAPITOLA II

ŽÁDOSTI O OPAKOVANÉ POUŽITÍ

Článek 4

Požadavky na zpracování žádostí o opakované použití

1. Pokud je to možné a vhodné, používají subjekty veřejného sektoru při zpracování žádostí o opakované použití a poskytování dokumentů k opakovanému použití žadateli nebo, je-li zapotřebí licence, při předkládání konečné licenční nabídky žadateli v přiměřené lhůtě, která odpovídá lhůtám pro zpracování žádostí o přístup k dokumentům, elektronické prostředky.
2. Nebyly-li stanoveny žádné lhůty nebo jiná pravidla pro včasné poskytování dokumentů, subjekty veřejného sektoru zpracují žádost a poskytnou žadateli dokumenty k opakovanému použití nebo, je-li zapotřebí licence, předloží žadateli konečnou licenční nabídku ve lhůtě nejvýše 20 pracovních dnů od přijetí žádosti. U rozsáhlých nebo složitých žádostí může být tato lhůta prodloužena o dalších 20 pracovních dnů. V těchto případech je žadatel do tří týdnů od podání původní žádosti informován, že je k jejímu zpracování zapotřebí více času.
3. Při zamítavém rozhodnutí sdělí subjekty veřejného sektoru žadateli důvody zamítnutí založené na příslušných ustanoveních režimu přístupu v dotyčném členském státě nebo na vnitrostátních ustanoveních přijatých v souladu s touto směrnicí, zejména čl. 1 odst. 2 písm. a), b) a c) nebo článkem 3. Je-li zamítavé rozhodnutí založeno na čl. 1 odst. 2 písm. b), odkáže subjekt veřejného sektoru na fyzickou nebo právnickou osobu, která je držitelem práv, je-li známa, nebo eventuálně na poskytovatele licence, od něhož subjekt veřejného sektoru získal příslušný materiál.
4. Každé zamítavé rozhodnutí obsahuje odkaz na prostředky pro zjednání nápravy, chce-li se žadatel proti rozhodnutí odvolat.
5. Subjekty veřejného sektoru podle čl. 1 odst. 2 písm. d), e) a f) nemusí splňovat požadavky tohoto článku.

KAPITOLA III

PODMÍNKY OPAKOVANÉHO POUŽITÍ

Článek 5

Dostupné formáty

1. Subjekty veřejného sektoru poskytují své dokumenty ve všech již existujících formátech nebo jazycích, v elektronické formě, pokud je to možné a vhodné. Subjekty veřejného sektoru však nejsou povinny vytvářet nebo upravovat dokumenty, aby vyhověly žádosti, ani nejsou povinny poskytovat výtahy z dokumentů, pokud to představuje nepřiměřené úsilí překračující rámec jednoduché operace.
2. Subjekty veřejného sektoru nejsou na základě této směrnice povinny pokračovat ve vytváření určitého druhu dokumentů s ohledem na opakované použití těchto dokumentů organizací soukromého nebo veřejného sektoru.

Článek 6

Zásady vybírání poplatků

Jsou-li vybírány poplatky, nesmí celkový příjem z poskytování a povolování opakovaného použití dokumentů přesahovat náklady na jejich shromažďování, vytváření, reprodukci a šíření se započítáním přiměřeného zisku. Poplatky jsou v příslušném účetním období určovány z hlediska nákladů a stanoveny v souladu s účetními zásadami použitelnými pro příslušné subjekty veřejného sektoru.

Článek 7

Průhlednost

Podmínky a standardní poplatky použitelné pro opakované použití dokumentů, které mají v držení subjekty veřejného sektoru, jsou stanoveny předem a zveřejněny v elektronické formě, pokud je to možné a vhodné. Subjekt veřejného sektoru na žádost uvede základ pro výpočet zveřejněných poplatků. Příslušný subjekt veřejného sektoru rovněž uvede, jaké faktory budou zohledněny při výpočtu poplatků v atypických případech. Subjekty veřejného sektoru zajistí, aby byli žadatelé o opakované použití dokumentů informováni o dostupných prostředcích pro zjednání nápravy ohledně rozhodnutí nebo postupů, které se jich týkají.

Článek 8

Licence

1. Subjekty veřejného sektoru mohou schválit opakované použití dokumentů bez dalších podmínek nebo mohou uložit podmínky, případně na základě licence, upravující příslušné otázky. Tyto podmínky nesmějí zbytečně omezovat možnosti opakovaného použití a nesmějí být použity pro omezování hospodářské soutěže.
2. Členské státy, ve kterých se používají licence, zajistí, aby standardní licence pro opakované použití dokumentů veřejného sektoru, které mohou být přizpůsobeny zvláštním licenčním žádostem, byly dostupné v elektronické formě a mohly být elektronicky zpracovávány. Členské státy podporují všechny subjekty veřejného sektoru při používání standardních licencí.

Článek 9

Praktická opatření

Členské státy zajistí, aby byla učiněna praktická opatření, která usnadňují vyhledávání dokumentů dostupných pro opakované použití, jako seznamy fondů hlavních dokumentů, pokud možno přístupné on-line, a internetové portály, které jsou propojeny s decentralizovanými seznamy fondů.

KAPITOLA IV

NEDISKRIMINACE A POCTIVÝ OBCHOD

Článek 10

Nediskriminace

1. Podmínky opakovaného použití dokumentů jsou nediskriminační pro srovnatelné kategorie opakovaného použití.
2. Pokud subjekt veřejného sektoru opakovaně používá dokumenty jako výchozí materiál pro své komerční činnosti, které přesahují rámec jeho veřejných úkolů, použijí se pro poskytování dokumentů k těmto činnostem tytéž poplatky a ostatní podmínky jako pro jiné uživatele.

Článek 11

Zákaz výhradních dohod

1. Opakované použití dokumentů je přístupné všem potenciálním účastníkům trhu, i když jeden nebo více účastníků trhu již využívají produktů s přidanou hodnotou založených na těchto dokumentech. Smlouvy nebo jiné dohody mezi subjekty veřejného sektoru, které mají dokumenty v držení, a třetími stranami neposkytují výhradní práva.
2. Je-li však pro poskytování služby ve veřejném zájmu výhradní právo nezbytné, je platnost důvodů udělení takového výhradního práva pravidelně přezkoumávána, a to alespoň každé tři roky. Výhradní dohody uzavřené po vstupu této směrnice v platnost budou průhledné a veřejně oznámené.
3. Stávající výhradní dohody, na které se nevztahuje výjimka podle odstavce 2, budou ukončeny uplynutím smlouvy, nejpozději však dne 31. prosince 2008.

KAPITOLA V

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 12

Provedení

Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí nejpozději do 1. července 2005. Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

Článek 13

Přezkum

1. Komise přezkoumá používání této směrnice před 1. červencem 2008 a výsledky tohoto přezkoumání společně s případnými návrhy na změny směrnice sdělí Evropskému parlamentu a Radě.
2. Přezkoumání se zejména soustředí na rozsah a dopad této směrnice, včetně míry zvýšení opakovaného použití dokumentů veřejného sektoru, vlivu používaných zásad na vybírání poplatků i opakovaného použití úředních textů zákonodárné a

správní povahy, jakož i na další možnosti zlepšování řádného fungování vnitřního trhu a rozvoje evropského odvětví multimediálních materiálů.

Článek 14

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dnem vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 15

Určení

Tato směrnice je určena členskými státy.

V Bruselu dne 17. listopadu 2003.

Za Evropský parlament
předseda
P. COX

Za Radu
předseda
G. ALEMANNO